

Debut concertistic de excepție la Ateneul Român - sala mică

În 13 noiembrie 2018 am avut surpriza și bucuria de a asculta, într-un program foarte complex pe tânărul violonist (13 ani) din Kiev – Ucraina, **Vadym Perig**, împreună cu pianista și profesoara **Kateryna Ulezko**.

Violonistul, foarte talentat muzical și instrumental, cu o dezinvoltură tehnică și o naturalețe a comunicării muzicale de nivel maxim, a captivat publicul și muzicienii prezenți, obținând, la final, împreună cu pianista, aplauzele susținute.

Traectoria lui **Vadym Perig** a fost, după obținerea Premiului 1 la Concursul Internațional de Vioară – CÂMPINA 2016, a fost constant ascendentă, câștigând încă 5 Premii întâi la Concursuri Internaționale în **Germania, Polonia, Lituania, Rusia – Moskova și Ucraina**.

Recitalul cameral, dar și violonistic (**M. Skorik – Capriciu pentru vioară solo**, sau **H. Wieniawski – Poloneza în Re**), a cuprins o largă paletă interpretativă.

În debutul concertului, **Sonata nr. 1** în Re major de **L. van Beethoven** a beneficiat, din partea ambilor artiști, de o interpretare foarte echilibrată, cu o agogică și dinamică foarte vie, expresivă în limitele clasicismului, cu momente de interiorizare – mișcarea mediană – Tema cu Variațiuni sau bucuria dansului în mișcarea finală – Rondeau.

A doua sonată din program, precedată de o transcripție din **R. Wagner – Albumblatt** (Filă de Album), cântată de interpreți cu dăruire romantică, a fost **Sonata scurtă**, într-o singură mișcare (Torso) de **George Enescu**.

Muzica lui Enescu presupune totdeauna o minuțioasă și echilibrată interpretare, de asemeni redarea – transmiterea multitudinii de semne, uneori pentru aceeași notă, alteori la schimbarea notelor. De aceea Sonata a 3-a, Sonata scurtă și Suită „Impresii din copilărie” au atât de rar parte de interpretări vii în spiritul și dorințele marelui compozitor.

În interpretarea lui **Vadym Perig** și a **Katerynei Ulezko**, muzica lui Enescu a fost oferită publicului direct și sincer în toată gama de expresie a celor două instrumente, cu încărcătură emoțională în toate amănuntele, fără exagerări de sforzando, sau glissando, care de multe ori, strică mesajul genialului compozitor. Este și cazul multor interpretări din Concursul Enescu – vioară 2018.

Din program au făcut parte și **C. Saint-Saens – Introducere și Rondo capriccioso**, o piesă cu multe schimbări de atmosferă și piesa **Impromptu Concertant**, scrisă de Enescu, foarte romantic – povestitor, muzici foarte iubite de interpreți și public, cântate cu mare expresivitate și aplomb de ambii interpreți.

Închei aceste considerații asupra unui concert foarte frumos, susținut la Parohia „Sf. Nicolae” din Câmpina, cu urarea pentru interpreți de a continua realizările și pentru publicul bucureștean de a-i reasculta.

Cornelia BRONZETTI

Vadym Perig, Kateryna Ulezko

Omagiul adus măestrilor Joseph Prunner și Ion Cheptea

Veritabil uriaș al familiei instrumentelor cu coarde și arcuș, contrabasul impresionează de fiecare dată când este ascultat prin sonoritatea sa gravă și profundă și prin modul în care armonicile sale răsună în mediul acustic, atrăgând mulți muzicieni virtuozii de-a lungul timpului dornici să studieze acest instrument de proporții remarcabile. În țara noastră, începuturile studiului contrabasului la nivel superior sunt legate de numele muzicianului de origine austriacă Joseph Prunner, care avea să sosească în România la începutul secolului trecut onorând astfel invitația lui George Enescu de a se alătura ca prim-contrabasist colectivului Filarmonicii bucureștene. Stabilit împreună cu familia în Micul Paris, Joseph Prunner avea să-și extindă activitatea dincolo de aparițiile în ipostază de interpret și va deveni fondatorul clasei de contrabas din cadrul Conservatorului bucureștean. De atunci și până azi aici s-au șlefuit talente remarcabile precum Ion Cheptea, Liviu Moga, Dorin Marc, Boris Boicu, Stefan Thomasz, Wolfgang Güttler, Ovidiu Bădilă ș.a. care au activat în orchestre importante atât din țară cât și din întreaga lume, contribuind la consolidarea școlii românești de contrabas și la prestigiul internațional de care se bucură aceasta și în prezent. De altfel, unul dintre discipolii lui Joseph Prunner, Ion Cheptea, a fost cel care a dat mai departe principiile pedagogice ale maestrului, contribuind astfel la continuarea clasei de contrabas din Conservatorul bucureștean și la înălțuirea unor noi generații de virtuozii ce ocupă și astăzi posturi în prestigioase ansambluri simfonice autohtone și din cele mai diverse colțuri ale lumii.

Joseph Prunner

La finalul anului în care s-a produs despărțirea de Ion Cheptea și cu doar câteva luni înaintea marcării unei jumătăți de veac de la trecerea în eternitate a lui Joseph Prunner, Filarmonica George Enescu a găzduit marți, 20 noiembrie 2018, un concert în care unii dintre cei mai apreciați contrabasiști români ai momentului au adus un omagiu celor doi măestri ce au marcat istoria acestui instrument în țara noastră în ultimii o sută de ani. Avându-l printre spectatori pe nepotul marelui Joseph Prunner, dirijorul și pianistul Iosif Ion Prunner, concertul a debutat cu un emoționant moment în care tulburătoarea *Lacrimosa* din *Requiemul* de Mozart interpretată de Cătălin Rotaru, Petru Iuga, Săndel Smărăndescu și Wolfgang Güttler, acompaniați la orgă de Dan Racoveanu, s-a transformat într-un pios gând muzical îndreptat spre cei doi măestri dar și spre alți virtuozii ai instrumentului care nu mai sunt în viață, dar au contribuit la promovarea școlii românești de contrabas. Beneficiind de ghidajul realizatorului radio Anca Ioana Andriescu, publicul aflat în Sala Mare a Ateneului Român s-a bucurat apoi de o succesiune de momente solistice în care protagoniștii au relevat câteva dintre fațetele muzical-expresive ale contrabasului, de la complexitatea tehnică